

Magas

Tudományos körökben is elfogadható
Magyarázatot kerestem arra, hogy lehet,
Hogy mindenhol ott vagy, egyszerre a tér annyi pontján,
Hogy az idő minduntalan meghajlik körülötted, és apró
hurkokba fonja önmagát

Aztán, mikor legutóbb itt jártál, elmagyaráztad,
Miért illúzió minden, amit az időről gondolok
Hogy elég ezt az illúziót felforrósítani, és formálhatóvá
vállik, mint a kevertfémek
Egy hártát illeszttek a nyelvemre, és hagyom elolvadni,
mondtad
Így utazom az időben, így tudsz mindenhol engem látni,
mondtad

És elmagyaráztad azt is, miért
Nevetséges, amikor hurokba hajló időről beszélek,
De én arra gondoltam, hogy az univerzum
Képes kell legyen létrehozni bármit, amit
Képes
Vagyok elképzelni

Akkor döntöttem úgy, hogy időt fonok magam köré én is,
Elloptam egy darabot a hártából, amikor legutóbb
Itt jártál
Elszakad a nyelvemen

ne vágj

levágjuk azt mondtad mind a
hajtincseket
töredezik

nincs ezzel gond nyugtattál hogy
fényesebb lesz
egészségesebb

de én nem tudom nem zavar-e jobban
hogy ha az ujjaim közé veszem
olyan rövidke a
lefutási idő
nem tudok elakadni
dolgokban
semmi csomó vagy akadály

a csókák és a denevérek is kiköltöznek majd
minden élet ami a vörös alkonyfényben

engem nem bántott ha néha meghaltak dolgok
fájt de így kellett mert
ez volt a rendje az ökoszisztémánknak
és születtek újak
néhányat gyúrtunk néhány csak
beköltözött

volt amit észre sem vettünk amíg nem mártottuk alkoholba
akkor kinyílt mint azok az esernyő formájú virágok
és voltak rondák és olyanok
amik lenyeltek minden hangot aztán napokig böfögtek fel epét és
emésztőnedveket

de én nem tudom nem zavar-e jobban
levágni
olyan
magányos leszel
olyan
magányos lesz veled

Purga

Szeszfőzdében lennék szesz,
Arc, kémiai hámlasztás során,
Lábszárcsont a forrásponton táncoló fazék vízben

Csak válassz el mindentől,
Ami nem én, nem én: használj sebészkést,
Vagy szoftvert, akár, az algoritmus is éles/hasít

Amíg csak a mag marad meg
Amíg magára nem marad egészen
Mentesen minden idegen befolyástól, mémtől

Csak attól félek, hiába desztillálsz,
Hámlasztasz kémiailag, forralsz fazékban,
Végül nem maradnék, aki megköszönje a szívességedet

Patho IV

Pyrexia

Reszket, mert az apró kapillárisokba
A bőrfelszín alatt
Nem tolul vér
A középpontban nagyobb hővel izzanak a kohók, mint valaha
Mélyen a nyílvarrat alatt
Egy mandula alakú nyúlvány óriási
Tüzeket csihol húsból és magas energiájú
Vegyikötésekből
De idekinn csak
Fagyos végtagok
Mert nem veszíthetünk egy hullámot sem a hóból
Meg kell őriznünk magunknak

Világége

A tetőd alá húzódok tudom
Valahol tűzfészkek zuhognak
A narancspirosba forduló égből
De én semmit
Lekvárosüvegekbe zártunk hangokat és mozdulatokat
Mikor első jelei jöttek
A hamis próféta felesége mondott beszédet puffos ujjú fehér ruhában
És magába szívta mind a figyelmet
Még te is kinevettél mikor megszólaltam hogy:
Nézd a hamis próféta felesége mond beszédet a puffos ujjú fehér ruhában
Babonaság gyerekmese
De jött a többi hat és te is beláttad
Akkor kezdtünk vadászni mintás kalocsniban mindarra
Amire szükségünk lehet amikor már semmit nem lehet
A verandán ücsörögve
Most kiengedek egy ütemnyi tücsköt és egy
Szám felé mozduló kart
Egy csepp kakaóillatot csempésztünk bele és olyan hálás vagyok hogy
Béke vagy
Tetődön
Száras tűzfészkek kopognak és a kerítés lassan elsüpped a hótól
Csupa cseppfolyós a szomszédság
Nem értem hogyan lehet most életben lennem
Kiengedek egy érintést is pedig azokkal
Csínján
Kevés
Talán mert te voltál a leghatalmasabb közülük és árnyékodban
Pár percig még láthatatlan vagyok